

over for Forslaget, uden Hensyn til, om det virkelig skulde lykkes at holde Beføstningen inden for et Beløb af 2 Mill. Kr., idet jeg allerede nu anser dette Beløb for at være mere, end jeg i dette Øjeblik i alt Fald vil være med til at give ud for dette Baneanlæg. Med dette Forbehold kan jeg slutte mig til den ærede Ordførers Anbefaling af det foreliggende Forslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer-Slev): Den ærede sidste Taler (M. Andersen) sluttede med et Forbehold, og jeg antager, at dette Forbehold tages af Tinget, og i hvert Fald tages det af mig. Det, man her gaar med til, er en Undersøgelse med Hensyn til dette Spørgsmaal; Gennemførelsen af dette Anlæg er derimod ganske uafhængig heraf, noget deraf ganske forskellige, og derfor forbeholder jeg mig min Stilling i Fremtiden. Den ærede Ordfører mente, at jeg havde udtalt, at jeg paa Grund af Aftaler, der vare truffene i 1894, ikke kunde være med til Lovforslaget; men det er en Misforståelse. Jeg har ikke i 1894 haft Aftaler eller gjort Aftaler med nogen; men jeg antager rigtignok, at det, ligesom det hos Regeringen var en bestemt Forudsætning, saaledes ogsaa har været det i begge Ting, at de 29 Baner, der bleve optagne paa Loven af 8de Maj 1894, havde Prioritet, som jeg har udtrykt mig en Gang tidligere. Det forekommer mig ligefrem at være en given Sag. Hvad derimod det Spørgsmaal angaar, om der kan ske Endringer og Tilføjninger i selve Banelinierne, hvorom der er adskillige Forslag fremme, eller tilføjes ny Banelinier, da staa Regeringen og Rigsdagen efter min Mening ganske frit; men en Ting er vist, og det er, at det fra alle Sider har været forudsat, at de Baner, der vare optagne paa Loven af 8de Maj 1894, vare dem, der skulde bygges først. Ja, der er jo endogsaa taget Bestemmelse om, at de skulle komme, om ikke i en vis Rækkefølge, saa dog med en vis Del, et vist Maksimum om Aaret, og det holder jeg fast ved. Men bindende Aftaler har jeg hverken haft med den ene eller den anden, hverken med det ene eller det andet Ting. Med alt Forbehold i Fremtiden for dette Forslags Vedkommende foreligger der for mig kun det Spørgsmaal, om det er rigtigt at gaa til Undersøgelse for Statskassens Regning af de Forhold, der knytte sig til dette Jærnbaneanlæg, og da kan jeg godt indrømme det ærede Udvalg, at det kan være rigtigt, paa Grund af de ganske særegne Forhold, som her ere til Stede, hvad ogsaa blev fremdraget af den ærede Ordfører, at

Beføstningen ved den foreløbige Undersøgelse afholdes af Staten, medens den jo ellers afholdes af vedkommende Egn. Jeg skal tilføje, at dette sidste til en vis Grad er stet ogsaa for dette Anlægs Vedkommende; thi der foreligger jo en Undersøgelse, men den er rigtignok meget ufuldkommen og ikke brugbar til at lægges til Grund for et endeligt Jærnbaneanlæg. Der er altsaa, som sagt, en lille Forundersøgelse, om hvilken man maa sige, at den gør det sandsynligt, at man kan komme frem ad den foreslaede Vej; men hverken Beføstningen eller andre Spørgsmaal ere bragte paa det rene ved denne Undersøgelse, saa at der er Trang til en ny Undersøgelse, og det i mere end en Retning. Denne kan dog ikke, som den ærede Ordfører forudsatte, overkommes alene af Statsbaneingeniørerne; thi der er nemlig 2 Undersøgelser, en teknisk og en nautisk, og den sidste maa gøres af andre Folk. Staten vil selvfølgelig kunne lade Undersøgelsen foretage, ogsaa hvad Vandbygningssvæsenet angaar, men det kan ikke ske ved Statsbanernes Ingeniører. Jeg indrømmer altsaa, at Undersøgelsen har sine særegne Vanskeligheder, og at det kan have Betydning i andre Retninger; til hvilket Resultat man kommer; jeg kan derfor godt være enig i, at Staten paatager sig denne Undersøgelse, og kan altsaa ikke have noget imod det stillede Forslag. En æret Taler mente, at jeg skulde sørge for, at Forslaget blev gennemført i denne Samling. Jeg skal hertil sige, at jeg ikke paa noget Punkt skal hindre Forslagets Gennemførelse, men jeg maa endvidere sige, at det ærede Udvalg har haft i sin Haand at komme noget tidligere frem med Forslaget; det havde været den sikreste Maade at gaa frem paa. Nu kan jeg jo ikke gøre andet, end hvad der er muligt, og jeg skal ikke lægge nogen Hindring i Vejen for Lovforslaget; men det er ganske sikkert, at Udvalget lige saa godt for 14 Dage eller 3 Uger siden kunde have formuleret sit Forslag, det er noget, som ikke kan modsiges, og som heller ikke vil blive modsagt. Jeg vil dog endnu gøre opmærksom paa, at Formuleringen af Forslaget er noget ufuldkommen. Meningen dermed er jo, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til for Statskassens Regning at lade foretage en Undersøgelse af alle disse Forhold, men derom staar der intet i Forslaget. Det staar dog ganske vist at læse i Betænkningen, og det er altsaa Meningen; det gør derfor mindre for mig, at det ikke staar i selve Teksten. Det er dog en Ufuldkommenhed ved Teksten, at der ikke staar, at Ministeren bemyndiges til at lade foretage denne Undersøgelse og til at afholde